

Zaak C-399/22

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

15 juni 2022

Verwijzende rechter:

Conseil d'État (Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

9 juni 2022

Verzoekende partij:

Confédération paysanne

Verwerende partijen:

Ministère de l'agriculture et de la souveraineté alimentaire

Ministère de l'économie, des finances et de la souveraineté industrielle et numérique

---

CONSEIL D'ÉTAT (hoogste bestuursrechter, Frankrijk)

Afdeling

bestuursrechtspraak

[OMISSIS]

Beslissing van 9 juni 2022

Gezien de volgende procedure:

Bij verzoekschrift, memorie en memorie van repliek, die op 2 oktober 2020, 12 november 2021 en 15 december 2021 zijn ingeschreven bij het secretariaat van de afdeling geschillen van de Conseil d'État, verzoekt de Confédération paysanne de Conseil d'État:

1°) om nietigverklaring, wegens bevoegdheidsoverschrijding, van het impliciete besluit van de ministre de l'agriculture et de l'alimentation (minister van

Landbouw en Voedselvoorziening) en de ministre de l'économie, des finances et de la relance (minister van Economie, Financiën en Herstel) houdende weigering om een besluit vast te stellen waarbij de invoer van bepaalde landbouwproducten van oorsprong uit de Westelijke Sahara wordt verboden op grond van artikel 23 bis van de code des douanes (Frans douanewetboek);

2°) de minister van Economie, Financiën en Herstel en de minister van Landbouw en Voedselvoorziening te gelasten om binnen twee maanden na de te wijzen beslissing een besluit krachtens artikel 23 bis van de code des douanes vast te stellen dat verbiedt om kerstomaten en meloenen van oorsprong uit de Westelijke Sahara in te voeren onder omstandigheden die niet in overeenstemming zijn met het recht van de Europese Unie;

3°) subsidiair, het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen: in de eerste plaats, of het recht van de Europese Unie, met name verordeningen nrs. 1308/2013, 543/2011 en 1169/2011, rekening houdend met de eigen en onderscheiden status van de Westelijke Sahara, aldus moet worden uitgelegd dat in het kader van de verplichting tot vermelding van de oorsprong van verse groenten en fruit de Westelijke Sahara in plaats van Marokko op de verpakking dient te worden vermeld; in de tweede plaats, of de Marokkaanse autoriteiten op grond van de hun in dat verband verleende bevoegdheid normcontroles van producten van oorsprong uit de Westelijke Sahara mogen verrichten en in de laatste plaats, of besluit 2019/217 van de Raad van 28 januari 2019 betreffende de sluiting van de overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Marokko over de wijziging van de Protocollen nrs. 1 en 4 van de Euromediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en het Koninkrijk Marokko, anderzijds, afwijkt van de toepasselijke regels voor de vaststelling van de niet-preferentiële oorsprong, zoals omschreven in het douanewetboek van de Unie, en, zo ja, of dat besluit verenigbaar is met het primaire Unierecht.

[OMISSIS]

De Confédération paysanne betoogt dat:

- het bestreden besluit voor haar bezwarend is;
- de bevoegde ministers niet op rechtmatige wijze konden afzien van de uitoefening van hun bevoegdheid uit hoofde van artikel 23 bis van de code des douanes;
- het bestreden besluit in strijd is met artikel 74 van verordening nr. 1308/2013, artikel 3, leden 1 en 2, artikel 5, lid 1, en artikel 8 van verordening nr. 543/2011, verordening nr. 1169/2011, artikel 60 van het douanewetboek van de Europese Unie, artikel 31 van gedelegeerde verordening 2015/2446 van 28 juli 2015 en het standpunt van de Europese Commissie, voor zover het zowel voor de

verstrekking van voedselinformatie aan consumenten over voedingsmiddelen, met name inzake etikettering van fruit en groenten, als voor de voorgeschreven normcontroles en de normcontrolecertificaten voor tomaten en meloenen van oorsprong uit de Westelijke Sahara, met betrekking tot de oorsprong van de betrokken levensmiddelen weigert te verwijzen naar de internationaal erkende grenzen;

- het bestreden besluit in strijd is met artikel 9, [lid 1], onder i), artikel 26, lid 2, onder a), en artikel 7, lid 1, onder a), van verordening nr. 1169/2011, zoals uitgelegd in het licht van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie in zaak C-104/16 [P] met betrekking tot de vermelding van het gebied van oorsprong van levensmiddelen, terwijl „nationale levensmiddelen” in de zin van artikel 23 bis van de code des douanes binnen de werkingssfeer van deze verordening vallen, de betrokken producten zijn geoogst in de Westelijke Sahara en de vermelding „Oorsprong: Marokko” bijgevolg onjuist is;

- [OMISSIS]

Bij verweerschriften, ingeschreven op 12 november 2021 en 15 februari 2022, concludeert de minister van Economie, Financiën en Herstel tot afwijzing van het verzoek. Primair betoogt hij dat het verzoek niet-ontvankelijk is, op grond dat het bestreden impliciete besluit geen handeling vormt waartegen beroep wegens bevoegdheidsoverschrijding kan worden ingesteld en, subsidiair, dat de aangevoerde middelen ongegrond zijn.

Bij verweerschrift, ingeschreven op 15 november 2021, concludeert de minister van Landbouw en Voedselvoorziening tot afwijzing van het verzoek en sluit hij zich aan bij de opmerkingen van de minister van Economie, Financiën en Herstel.

[OMISSIS] [overwegingen inzake de nationale procedure]

Gelet op de andere stukken in het dossier;

Gelet op:

- [OMISSIS]

- het Verdrag betreffende de Europese Unie;

- het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, met name artikel 267;

- de Euromediterrane overeenkomst van 26 februari 1996 waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en het Koninkrijk Marokko, anderzijds;

- besluit (EU) 2019/217 van de Raad van 28 januari 2019 betreffende de sluiting van de overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de

Europese Unie en het Koninkrijk Marokko over de wijziging van de Protocollen nrs. 1 en 4 van de Euromediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en het Koninkrijk Marokko, anderzijds;

- [uitvoerings]verordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit betreft;

- verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten;

- verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie;

- verordening nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten, waarbij verordening (EG) nr. 1234/2007 is vervangen;

- gedelegeerde verordening (EU) 2015/2446 van de Commissie van 28 juli 2015;

- uitvoeringsverordening (EU) 2017/892 van de Commissie van 13 maart 2017 tot vaststelling van voorschriften voor de toepassing van verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad, wat betreft de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit;

- [OMISSIS]

- de code des douanes;

- [OMISSIS]

[OMISSIS]

Overwegende hetgeen volgt:

- 1 De Confédération paysanne heeft de minister van Economie, Financiën en Herstel en de minister van Landbouw en Voedselvoorziening verzocht om krachtens artikel 23 bis van de code des douanes een besluit vast te stellen waarbij een verbod wordt ingesteld op de invoer van kerstomaten en Charentais-meloenen die op het grondgebied van de Westelijke Sahara zijn geoogst, op grond dat dit gebied geen deel uitmaakt van het Koninkrijk Marokko en de etikettering, volgens welke die producten van oorsprong zijn uit Marokko, derhalve in strijd is met de Unierechtelijke bepalingen inzake de verstrekking van informatie over de

oorsprong van te koop aangeboden fruit en groenten aan consumenten. Zij verzoekt om de impliciete afwijzing van haar verzoek door beide ministers nietig te verklaren wegens bevoegdheidsoverschrijding.

- 2 Artikel 23 bis van de code des douanes luidt als volgt: „*Onder voorbehoud van de toepassing van internationale overeenkomsten kan de invoer van levensmiddelen, stoffen en producten van welke aard en oorsprong ook, die niet voldoen aan de wettelijke of bestuursrechtelijke verplichtingen die ten aanzien van de vermarkting of de verkoop zijn vastgesteld voor soortgelijke binnenlandse levensmiddelen, stoffen en producten, worden verboden of gereguleerd bij gezamenlijke besluiten van de ministre de l'économie et des finances (minister van Economie en Financiën), de ministre responsable de la ressource (voor bronnen bevoegde minister) en de ministre de l'agriculture chargé de la répression des fraudes (de voor fraudebestrijding bevoegde minister van Landbouw).*”

De door de minister van Economie, Financiën en Herstel opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid:

- 3 [OMISSIS]. [overweging van nationaal recht die niet van belang is voor het geschil]

Rechtmatigheid van de weigering van de minister van Economie, Financiën en Herstel en van de minister van Landbouw en Voedselvoorziening om de invoer van fruit en groenten van oorsprong uit de Westelijke Sahara te verbieden:

- 4 [OMISSIS]

- 5 [OMISSIS] [overwegingen van nationaal recht die niet van belang zijn voor het geschil]

- 6 [D]e Confédération paysanne betoogt dat het bestreden besluit in strijd is met de artikelen 74 en 76 van verordening nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013, artikel 3, leden 1 en 2, artikel 5, lid 1, en artikel 8 van [uitvoerings]verordening nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011, artikel 26 van verordening nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011, artikel 60 van het douanewetboek van de Europese Unie, artikel 31 van gedelegeerde verordening 2015/2446 van de Commissie van 28 juli 2015 en met het standpunt van de Europese Commissie, voor zover bij dat besluit wordt geweigerd om zowel voor de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten, met name inzake etikettering van fruit en groenten, als voor de normcontroles en de normcontrolecertificaten voor tomaten en meloenen van oorsprong uit de Westelijke Sahara, met betrekking tot de oorsprong van de betrokken levensmiddelen te verwijzen naar de internationaal erkende grenzen. Voorts stelt zij dat het bestreden besluit in strijd is met artikel 9, lid 1, artikel 26, lid 2, onder a), en artikel 7, lid 1, onder a), van verordening nr. 1169/2011, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest in zaak C-104/16 [P] met betrekking tot de vermelding van het gebied van oorsprong van levensmiddelen, terwijl „nationale levensmiddelen” in de zin van artikel 23 bis

van de code des douanes binnen de werkingssfeer van deze verordening vallen, de betrokken producten zijn geogst in de Westelijke Sahara en de vermelding van Marokko als oorsprong bijgevolg onjuist is.

7 [OMISSIS].

8 Artikel 9 van verordening nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten luidt als volgt: „1. *Overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 35 en behoudens de in dit hoofdstuk vervatte uitzonderingen zijn de volgende vermeldingen verplicht: [...] i) het land van oorsprong of de plaats van herkomst overeenkomstig artikel 26; [...]*”. Artikel 26 van deze verordening luidt: „[...] 2. *Het vermelden van het land van oorsprong of de plaats van herkomst is verplicht: a) indien het weglaten daarvan de consument zou kunnen misleiden aangaande het werkelijke land van oorsprong of de werkelijke plaats van herkomst van het levensmiddel, met name als de bij het levensmiddel gevoegde informatie of het etiket in zijn geheel anders zou impliceren dat het levensmiddel een ander land van oorsprong of een andere plaats van herkomst heeft; [...]*”. Artikel 76 van verordening nr. 1308/2013 van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten luidt als volgt: „1. *Naast de toepasselijke, in artikel 75 bedoelde, handelsnormen, in voorkomend geval, mogen producten in de sectoren groenten en fruit die bestemd zijn om vers aan de consument te worden verkocht, slechts worden afgezet als ze gezond, deugdelijk en van gebruikelijke handelskwaliteit zijn, en het land van oorsprong is aangeduid.* / 2. *De in lid 1 bedoelde handelsnormen, en alle overeenkomstig deze onderafdeling vastgestelde handelsnormen voor de sector groenten en fruit, zijn van toepassing tijdens alle handelsstadia, met inbegrip van de in- en uitvoer, [...].* / 3. *De houder van producten van de sector groenten en fruit waarvoor handelsnormen zijn vastgesteld, mag die producten binnen de Unie alleen uitstallen, te koop aanbieden, leveren of op enige andere wijze verhandelen indien zij aan die normen voldoen. De houder van de producten is verantwoordelijk voor de naleving van deze bepaling.* / [...]”. Uitvoeringsverordening nr. 543/2011 van de Commissie – waarvan de bepalingen de inhoud van de algemene handelsnorm voor groenten en fruit, waaronder meloenen, specificeren en een specifieke handelsnorm voor tomaten vastleggen – vermeldt onder de aanduidingen die verplicht moeten worden aangebracht op de verpakking, facturen en begeleidende documenten en in het detailhandelsstadium, de identificatie van het adres van de verpakker en/of de verzender en de volledige naam van het land van oorsprong van het product, en voor tomaten „eventueel, het productiegebied”. Artikel 134 van verordening nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie bepaalt: „Goederen die het douanegebied van de Unie binnenkomen, zijn aan douanetoezicht onderworpen vanaf het tijdstip van binnenkomst en kunnen aan douanecontroles worden onderworpen. Zij zijn in voorkomend geval onderworpen aan de verboden of beperkingen die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van, onder meer, de openbare zedelijkheid, de openbare orde of de openbare veiligheid, de bescherming van de gezondheid en het leven van mens, dier of plant, de

bescherming van het milieu, de bescherming van het nationaal artistiek, historisch en archeologisch bezit en de bescherming van industriële en commerciële eigendom, inclusief controles op drugsprecursoren, goederen die inbreuk maken op bepaalde intellectuele-eigendomsrechten en liquide middelen, alsmede aan de uitvoering van maatregelen voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden en van handelspolitieke maatregelen. / Deze goederen blijven onder dit toezicht zolang dit nodig is om de douanestatus ervan te bepalen en worden er niet aan onttrokken zonder toestemming van de douaneautoriteiten. / Onverminderd artikel 254 zijn Uniegoederen niet aan douanetoezicht onderworpen zodra de douanestatus ervan is vastgesteld. / Niet-Uniegoederen blijven aan douanetoezicht onderworpen totdat zij een andere douanestatus krijgen of totdat zij het douanegebied van de Unie hebben verlaten of vernietigd zijn.”

- 9 Uit al deze bepalingen volgt dat het vereiste van vermelding van het land of het gebied van oorsprong, dat beoogt de consument te informeren en dus een onderdeel van een handelsnorm vormt, in beginsel vanaf het tijdstip van invoer moet worden nagekomen. Geen van deze verordeningen kent de lidstaten echter uitdrukkelijk bevoegdheid toe om individuele dan wel algemene maatregelen vast te stellen om de invoer van niet-conforme producten te verbieden, ofschoon een dergelijke maatregel inzonderheid in het geval van grootschalige schending van de invoerwaarden, waardoor de uitvoering van talrijke latere controles, eens de producten in de Unie zijn verspreid, wordt bemoeilijkt, zou kunnen rechtvaardigen dat op nationaal niveau de invoer van groenten en fruit van oorsprong uit een bepaald land wordt verboden. Bijgevolg hangt het antwoord op de in het verzoekschrift van de Confédération paysanne aangevoerde middelen in de eerste plaats af van de vraag of de bepalingen van verordeningen nrs. 1169/2011, 1308/2013, 543/2011 en 952/2013 aldus moeten worden uitgelegd dat zij een lidstaat toestaan om een nationale maatregel vast te stellen waarbij een verbod wordt ingesteld op de invoer van fruit en groenten van oorsprong uit een bepaald land, die niet voldoet aan artikel 26 van verordening nr. 1169/2011 en artikel 76 van verordening nr. 1308/2013 wegens niet-vermelding van het werkelijke land of gebied van oorsprong, met name wanneer er sprake is van grootschalige schending die moeilijk kan worden gecontroleerd zodra de producten het grondgebied van de Unie zijn binnengekomen.
- 10 Voorts heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie, dat zich moest uitspreken over de vraag of de associatieovereenkomst tussen Marokko en de Europese Unie en de daaraan ondergeschikte overeenkomsten van toepassing zijn op de Westelijke Sahara, in zijn arresten van 21 december 2016, Raad/Front Polisario (C-104/16 P), en 27 februari 2018, Western Sahara Campaign UK (C-266/16), uit het zelfbeschikkingsbeginsel en het beginsel van de relatieve werking van verdragen afgeleid dat de Westelijke Sahara niet kan worden geacht deel uit te maken van Marokko in de zin van die bepalingen. Na die arresten hebben de Europese Unie en het Koninkrijk Marokko evenwel een bij besluit van de Raad van 28 januari 2019 goedgekeurde overeenkomst in de vorm van een briefwisseling over de wijziging van de Protocollen nrs. 1 en 4 van de

Euromediterrane overeenkomst met betrekking tot de toepasselijke regeling voor de invoer in de Europese Unie van landbouwproducten van oorsprong uit Marokko en de definitie van het begrip „producten van oorsprong” gesloten om de tariefpreferenties voor producten van oorsprong uit Marokko die naar de Unie worden uitgevoerd, uit te breiden tot producten van oorsprong uit de Westelijke Sahara. Deze overeenkomst is weliswaar nietig verklaard bij het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 29 september 2021 in de zaak T-279/19, maar de gevolgen ervan werden gehandhaafd om het externe optreden van de Unie en de rechtszekerheid van haar verbintenissen te waarborgen, met name tot aan de uitspraak van het arrest van het Hof van Justitie waarbij op de door de Commissie ingestelde hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht wordt beslist. Indien de in punt 9 vermelde vraag bevestigend wordt beantwoord, hangt het antwoord op de door de Confédération paysanne aangevoerde middelen in de tweede plaats derhalve af van de vraag of deze overeenkomst in de vorm van een briefwisseling aldus moet worden uitgelegd dat fruit en groenten die op het grondgebied van de Westelijke Sahara zijn geoogst, voor de toepassing van de artikelen 9 en 26 van verordening (EU) nr. 1669/2011 en artikel 76 van verordening (EU) nr. 1308/2011, van oorsprong zijn uit Marokko en dat de Marokkaanse autoriteiten bevoegd zijn om voor de op dat grondgebied geoogste groenten en fruit de in verordening nr. 543/2011 bedoelde normcontrolecertificaten af te geven.

- 11 Indien de in punt 10 vermelde vraag bevestigend wordt beantwoord, hangt het antwoord op de in het verzoekschrift aangevoerde middelen in de derde plaats af van de vraag of het besluit van de Raad van 28 januari 2019 tot goedkeuring van de overeenkomst in de vorm van een briefwisseling verenigbaar is met artikel 3, lid 5, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, artikel 21 van dit verdrag en het gewoonterechtelijk zelfbeschikkingsbeginsel, dat met name in artikel 1 van het Handvest van de Verenigde Naties in herinnering wordt geroepen.
- 12 Tot slot hangt het antwoord op de in het verzoekschrift aangevoerde middelen in de vierde plaats af van de vraag of, gelet op de analyse van de situatie van dat gebied door het Hof van Justitie in zijn arresten van 21 december 2016, Raad/Front Polisario (C-104/16 P), en 27 februari 2018, Western Sahara Campaign UK (C-266/16), en de antwoorden op de bovenstaande vragen, de artikelen 9 en 26 van verordening (EU) nr. 1669/2011 en artikel 76 van verordening (EU) nr. 1308/2011 aldus moeten worden uitgelegd dat de verpakking van groenten en fruit die op het grondgebied van de Westelijke Sahara zijn geoogst, zowel in het stadium van de invoer als in het stadium van de verkoop aan de consument, niet Marokko als land van oorsprong mag vermelden, maar het grondgebied van de Westelijke Sahara moet vermelden.
- 13 Deze vragen, die beslissend zijn voor de beslechting van het geschil waarover de Conseil d'État uitspraak moet doen [OMISSIS], zijn moeilijk te beantwoorden. Bijgevolg dienen zij overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te worden voorgelegd aan het Hof van Justitie van

de Europese Unie, en dient de behandeling van het beroep van de Confédération paysanne te worden geschorst totdat het Hof hierover uitspraak heeft gedaan.

BESLISSING:

Artikel 1: De behandeling van het door de Confédération paysanne ingestelde beroep wordt geschorst totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak heeft gedaan over de volgende vragen:

1. Moeten de bepalingen van verordeningen nrs. 1169/2011, 1308/2013, 543/2011 en 952/2013 aldus worden uitgelegd dat zij een lidstaat toestaan om een nationale maatregel vast te stellen waarbij een verbod wordt ingesteld op de invoer, uit een bepaald land, van fruit en groenten die niet voldoen aan artikel 26 van verordening nr. 1169/2011 of artikel 76 van verordening nr. 1308/2013 wegens niet-vermelding van het land of gebied waaruit het fruit en de groenten werkelijk van oorsprong zijn, met name wanneer er sprake is van grootschalige schending die moeilijk kan worden gecontroleerd zodra de producten het grondgebied van de Unie zijn binnengekomen?
2. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moet de bij besluit van de Raad van 28 januari 2019 goedgekeurde overeenkomst in de vorm van een briefwisseling over de wijziging van de Protocollen nrs. 1 en 4 van de Euromediterrane overeenkomst van 26 februari 1996 waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Unie en haar lidstaten enerzijds en het Koninkrijk Marokko anderzijds, aldus worden uitgelegd dat fruit en groenten die op het grondgebied van de Westelijke Sahara zijn geogst, voor de toepassing van de artikelen 9 en 26 van verordening (EU) nr. 1669/2011 en van artikel 76 van verordening (EU) nr. 1308/2011, van oorsprong zijn uit Marokko en dat de Marokkaanse autoriteiten bevoegd zijn om voor de op dat grondgebied geogste groenten en fruit de in verordening nr. 543/2011 bedoelde normcontrolecertificaten af te geven?
3. Indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord, is het besluit van de Raad van 28 januari 2019 tot goedkeuring van die overeenkomst in de vorm van een briefwisseling verenigbaar met artikel 3, lid 5, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, artikel 21 van dit verdrag en het gewoonterechtelijk zelfbeschikkingsbeginsel, dat met name in artikel 1 van het Handvest van de Verenigde Naties in herinnering wordt geroepen?
4. Moeten de artikelen 9 en 26 van verordening (EU) nr. 1669/2011 en artikel 76 van verordening (EU) nr. 1308/2011 aldus worden uitgelegd dat de verpakking van groenten en fruit die op het grondgebied van de Westelijke Sahara zijn geogst, zowel in het stadium van de invoer als in het stadium van de verkoop aan de consument, niet Marokko als land van oorsprong mag vermelden, maar het grondgebied van de Westelijke Sahara moet vermelden?

[OMISSIS] [formaliteiten]

WERKDOCUMENT